

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

Матеріали
II Міжнародної науково-практичної
конференції
“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2024 р.

Київ
2024

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:

Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:

Семенець-Орлова Інна Андріївна – директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;

Каліна Ірина Іванівна – заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:

Дацій Олександр Іванович – завідувач кафедри маркетингу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Братусь Анна Анатоліївна – завідувач кафедри економіки та управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, доц.;

Дмитренко Геннадій Анатолійович – завідувач кафедри управління персоналом та економіки праці ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Скиба Ганна Іванівна – завідувач кафедри обліку і оподаткування Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу, канд. екон. наук, доц.;

Кришталь Галина Олександрівна – завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кривоберець Марина Миколаївна – завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;

Мазур Юлія Володимирівна – декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 11 від 30.10.24)*

II Міжнародна науково-практична конференція “Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу”: зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2024 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2024. 594 с.

ISBN 978-617-02-0406-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

Пирог Віктор Володимирович Адаптація організаційних інновацій до викликів цифрового бізнес-середовища	398
Пойда-Носик Ніна Никифорівна, Карас Доріна Степанівна Фінансові технології та їх вплив на розвиток глобальної економіки	401
Повещенко Максим Едуардович Відмінність понять: “витрати”, “затрати” та “видатки”	404
Портной Євген Володимирович Інноваційна діяльність підприємства в умовах цифрової трансформації ...	406
Porfirenko Volodymyr Implementation of innovative modular standardization of electric vehicle batteries as a system for improving the efficiency of the electric vehicle fleet	408
Поярков Микола Вікторович Використання великих даних та технологій штучного інтелекту для аналізу та прогнозування податкових надходжень	412
Прохорук Роман Петрович, Коваль Микола Іванович Аспекти формування цінової стратегії підприємств торгівлі в умовах цифровізації бізнесу	414
Ребрик Петро Мирославович Інноваційні стратегії управління підприємствами в умовах цифровізації: нові виклики та можливості	418
Романова Лідія Василівна Вплив глобалізації на розвиток міжнародного ринку освітніх послуг	420
Романчишин Владислав Петрович, Дорошенко Лідія Степанівна Цифровізація економіки України в умовах глобальних викликів	424
Рудник Денис Миколайович, Данилюк Людмила Сергіївна Управління брендом будівельних підприємств в умовах цифровізації бізнесу	428
Сальников Юрій Святославович Інноваційні методи управління проектами в умовах цифровізації бізнесу	431
Саніна Дар'я Олександрівна Організаційна структура управління туристичними підприємствами	434
Санченко Геннадій Олексійович Аграрне підприємство: основні особливості функціонування	437

4. Пилипенко Т. Теоретичні основи управління туристичною галуззю. *Науковий журнал "Економіка та туризм"*. 2021.
5. Kotler P., Bowen J. T., Makens J. C. Marketing for Hospitality and Tourism. Pearson, 2016.

САНЧЕНКО Геннадій Олексійович

здобувач вищої освіти третього рівня (доктор філософії)

кафедри економіки та управління бізнесом

Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу

Міжрегіональної Академії управління персоналом

АГРАРНЕ ПІДПРИЄМСТВО: ОСНОВНІ СОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ

Аграрному виробництву, яке прийнято розглядати як комплекс галузей, спрямованих на виробництво та переробку сільськогосподарської сировини, як правило, приділяється одне з пріоритетних і найважливіших значень у рамках політики стабілізації економіки та забезпечення продовольчої безпеки будь-якої країни. Особливо це стосується країн, в яких існує сировинна модель господарювання, що вимагає ефективного функціонування як всього аграрного сектору, так і будь-якого окремого аграрного підприємства. Україна має сприятливі умови для розвитку аграрного сектору, що дає змогу забезпечувати внутрішнє споживання якісної та екологічно чистої продукції агропромислового комплексу та нарощувати її постачання на світовий ринок. Прогнозований світовий дефіцит продовольства та потенційне збільшення обсягів його постачання з України сприяють зростанню вітчизняного агропромислового сектору [2]. Але для цього необхідне розуміння хоча б основних особливостей, засад та характеристик функціонування аграрних підприємств.

Вирізняють кілька основних особливостей сільського господарства як об'єкта матеріального виробництва. Перша відмінність полягає в тому, що головним засобом виробництва є земля і біологічні фактори рослин і тварин. Виробничі процеси тісно переплітаються з біологічними, на результати яких впливають погодно-кліматичні умови. Головним засобом земля є тому, що вона створена природою, а не людською працею, що робить її незамінним засобом аграрного виробництва. Використовується та відновлюється лише її родючість, тобто. здатність забезпечувати рослини поживними речовинами, необхідними їхнього зростання.

Другою відмінністю аграрного сектора є те, що в ньому виробляється багато видів продукції рослинництва і тваринництва з використанням технологічних процесів різної тривалості за часом, що варіюються від кількох тиж-

нів до декількох місяців, що негативно відбивається на процесі її відтворення через те, що витрати на виробництво здійснюються зараз, а дохід виходить за кілька місяців, а, по озимих культур навіть за рік.

Третьою особливістю є те, що основні засоби, за винятком робочої та продуктивної худоби та багаторічних насаджень, не відтворюються в сільському господарстві, а тільки на промислових підприємствах — машини та обладнання, будівлі, споруди та передавальні пристрої, та будівельними організаціями, за винятком споруджуваних господарським способом. Вони сільському господарстві використовують і відшкодовуються з допомогою виручки від вироблену продукцію. Оборотні засоби — вихідна сировина, матеріали, мінеральні добрива, різні отрутохімікати, енергоносії — купуються у відповідних промислових підприємствах, у процесі виробництва вони витрачаються та поповнюються за рахунок виручки. Але водночас багато оборотні кошти, такі як насіння оброблюваних культур, корми, тварини, птиця, відтворюються сільському господарстві обсягах, які забезпечують безперервне відтворення матеріальних благ (кінцевого продукту) населення і сировини для переробної промисловості.

Четвертою особливістю виступає значна різниця між періодом виробництва і робочим періодом сільськогосподарського виробництва спричинює його сезонний характер. Сезонний характер сільськогосподарського виробництва зумовлює нерівномірність використання робочої сили, машин та знарядь протягом року, одержання продукції та надходження коштів від її реалізації. Природні умови є надзвичайно важливим фактором виробництва, які великою мірою зумовлюють кінцеві результати і рівень його ефективності.

Отже, специфіка аграрного виробництва має об'єктивний характер. У зв'язку з цим зберігається різниця між промисловою і сільськогосподарською працею, а індустріальний розвиток аграрного господарства ніколи не матиме тих рис, які властиві промисловості [3].

В той же час, окремо необхідно наголосити на тому, що зважаючи на те, що будь-яке аграрне підприємство виступає організаційно відокремленою, економічно самостійною одиницею виробничої сфери національної економіки, яка спеціалізується на виготовленні продукції, наданні послуг або виконанні робіт, а головним стимулом його підприємницької діяльності виступає прибуток. З огляду на це, воно має виконувати такі важливі завдання для забезпечення власної стабільності, ефективності, відповідальності та конкурентоспроможності:

- одержання доходу власником підприємства;
- забезпечення споживачів продукцією підприємства у відповідності до ринкового попиту та укладених договорів;
- забезпечення виплати заробітної плати персоналу підприємства, нормальних умов праці та можливостей професійного росту працівників;
- створення робочих місць для населення;
- створення та підтримка потенціалу для майбутнього розвитку, безперервності існування підприємства;
- охорона довкілля (землі, повітряного та водного басейнів);

- недопущення зриву поставок або випуску неякісної продукції, скорочення обсягів виробництва та зниження доходів підприємства [1].

Література

1. Бойчик І. М. Економіка підприємства: підручник. К.: Кондор, 2016. 378 с.
2. Мазур К. В., Кубай О. Г. Менеджмент аграрного підприємства : навч. посіб. Вінниця : ТВОРИ, 2020. 284 с.
3. Петрига О. М. Економіка аграрного підприємства: навч. посіб. / О. М. Петрига, Т. І. Яворська, Ю. О. Прус; за ред. О. М. Петриги, Т. І. Яворської. Мелітополь: Вид-во Мелітопольська типографія "Люкс", 2016. 498 с.

САФОНІК Наталія Петрівна

*канд. екон. наук, ст. викладач кафедри економіки повітряного транспорту
Факультету економіки та бізнес-адміністрування
Національного авіаційного університету*

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

В умовах стрімкого розвитку цифрових технологій інноваційна діяльність підприємств набуває нового значення та динаміки. Цифрова трансформація не лише змінює традиційні бізнес-моделі, але й створює нові можливості для впровадження інноваційних рішень, що здатні підвищити конкурентоспроможність підприємств на глобальному ринку. Тенденції цифрової трансформації підштовхують до переосмислення стратегії розвитку та інтеграції інновацій як невід'ємної складової успішної діяльності підприємств в сучасних умовах.

Одним із чинників, що стримує розвиток інноваційної діяльності підприємств, є прагнення до максимізації приватної вигоди, яке часто не співпадає з прагненнями інвестування у інновації через високу вартість, ризики та тривалі терміни впровадження. Однак, цифровізація економіки стимулює розвиток усіх секторів, сприяє подоланню розривів у промисловості, змінюючи стратегічні пріоритети, і відкриває нові можливості для міжнародної співпраці та активізації інноваційної діяльності [2, с. 188]. Проте, інноваційно-цифровізаційні тенденції вимагають від підприємств створення ефективною системи матеріально-технічного забезпечення для збереження конкурентоспроможності, що передбачає впровадження інноваційних підходів до управління логістикою, використання принципів циркулярної економіки, оновлення маркетингових стратегій для пошуку надійних постачальників, та планування ресурсів для зниження витрат. Важливими є також оновлення